

इति हारीते प्रथमस्थाने ६८. ध्याये ॥ धूर्त्तः ।
लवणम् । (यथा, रामायणे । २ । ७३ । ३ ।
“दुःखे मे दुःखमकरोर्ग्रहे चारमिवाददाः ।
राजानं प्रेतभावस्यं हला रामश्च तापसम्” ॥)
काचः । भस्म । इति मेदिनी ॥ गडुः इति हेम-
चन्द्रः ॥ टङ्गणः । (अस्य पर्याया यथा,—
“सौभाग्यं टङ्गणं चारो धातुजावकमुच्यते” ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
सर्जिचारः । इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥

चारविशेषगुणाः ।

“पलाशधवपूतीककरुपाटलादिजाः ।
चारालु पाचनाः सर्वे रक्तपित्तकराः सर्वाः ।
गुल्माशः किमिष्टस्वप्नाः शर्कराश्मरिणाशनाः” ॥
इति राजवल्लभः ॥ (चारसापान्यगुणा यथा,—
“चारः सर्वेषु परमं तीक्ष्णोष्णः किमिज्जिह्वः ।
पित्ताहृगदूषणः पाकी च्छेद्यहृद्यो विदारणः ।
अपघ्नः कटुलावण्याच्छुक्रौषः केशश्चक्षुषाम्” ॥
इति सूत्रस्थाने षष्ठेऽध्याये वामटेनोक्तम् ॥)
चारकः, पुं, (चरतीति । चर् + कृन् ।) अचिर-
जातफलम् । तत्पर्यायः । जालकम् २ । इत्यमरः ॥
जालि इति भाषा । पक्षिमत्स्यादिपिटकम् ।
खाँचा इति भाषा । इति मेदिनी ॥ रजकः ।
इति शब्दमाला ॥ (सार्थं कन् । चारः यथा,
सुश्रुते ।

“तन्मालती चारकसैन्धवायुतं
सदाञ्जनं स्यात्तिमिरेऽथ रागिणि” ॥)
चारतैलं, स्त्री, (चारयुतं चाराख्यं वा तैलम् ।) पक्क-
तैलविशेषः । यथा,—
“शुष्कमूलकशुण्ठीनां चारो हिङ्गुलनागरम् ।
शतपुष्पी वचा कुष्ठं दाह शिग्रु रसाञ्जनम् ॥
सौवर्चलं यवचारं सामुद्र सैन्धवन्तथा ।
भुजग्रशि विडुं सुलं मधु शुक्रं चतुर्गुणम् ॥
मातुलुङ्गरसश्चैव कदलीरसमेव च ।
तैलमेभिर्विपक्कयं कर्णशूलापहं परम् ॥
वाधिर्यं कर्णनादश्च पूयखावश्च दाहणः ।
गूखादस्य तैलस्य क्रमयः कर्णयोः खिलाः ॥
क्षिप्रं विनाशमायान्ति शशाङ्कान्तेखरः ।
चारतैलमिदं श्रेष्ठं सुखदन्तामयापहम्” ॥
इति गरुडे १८८ अध्यायः ॥

चारचयं, स्त्री, (चाराणां चयम् ।) त्रिविधचारः ।
तद्यथा, राजनिर्घण्टे ।
“सर्जिकश्च यवचारं टङ्गणचारमेव च ।
चारचयश्च त्रिचारं चारत्रितयमेव च” ॥
“सर्जिका यावशुकश्च चारद्वयमुदाहृतम् ।
टङ्गणेन यतं तत्तु चारत्रयमुदीरितम् ।
मिलितान्तुगुणैश्चैवोद गुल्माहृत् परम्” ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

चारदला, स्त्री, (चारो दलेषु पत्रेषु अस्याः । क्षुद्र-
वास्तूकशकविशेषः ।) चिल्ली । इति राजनिर्घण्टः ॥
(चिल्लीशब्देऽस्या विवृतिर्ज्ञातव्या ॥)
चारदशजं, स्त्री, (दशविधाः चाराः अत्र । कप-
चाराणां दशकमित्येके ।) दशविधचारः । यथा,—

“शिशुमूलकपलाशकुक्रिका-
चित्रकाङ्कसंनिम्बसम्भवैः ।
इक्षुशेखरिकनोचिकोद्भवैः
चारपूर्वदशकं प्रकीर्तितम्” ॥

इति राजनिर्घण्टः ॥
चारद्रुः, पुं, (चारप्रधानको द्रुमः ।) घण्टापाटलि-
वृक्षः । इति रत्नमाला ॥ (घण्टापाटलिशब्दे-
ऽस्य गुणाः पर्यायाश्च ज्ञातव्याः ॥)

चारपत्रः, पुं, (चारः पत्रेषु यस्य ।) वास्तूकः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य पर्याया यथा,—
“वास्तूकं वास्तूकश्च स्यात् चारपत्रश्च शाकराट्” ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥ गुणा-
श्चास्य वास्तूकशब्दे ज्ञातव्याः ॥)

चारपत्रकः, पुं, (चारपत्र + सार्थं कन् कप् वा ।)
वास्तूकः । इति हेमचन्द्रः ॥

चारभूमिः, पुं, (चारोत्पादनक्षमा भूमिः ।) लवण-
मृत्तिकदेशः । यथा,—
“जीवनं जीवनं हन्ति प्राणान् हन्ति समीरणः ।
किमाश्चर्यं चारभूमौ प्राणदा यमदृत्तिका” ॥
इत्युद्भटः ॥ (चारस्य भूमिः स्थानम् ।) लवण-
भूम्यां स्त्री ॥

चारमध्यः, पुं, (चारो मध्येऽस्य ।) अपामार्गः । इति
रत्नमाला ॥ (अपामार्गशब्दे ऽस्य गुणादयो
व्याख्याताः ॥)

चारमृत्तिका, स्त्री, (चारयुक्ता मृत्तिका ।) लवण-
मृत्तिका । तत्पर्यायः । उषः २ । इत्यमरः ॥ उषः
२ । इति शब्दरत्नावली ॥

चारवृक्षः, पुं, (चारप्रधानको वृक्षः ।) शुष्ककः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

चारश्रेष्ठं, स्त्री, (चारेषु श्रेष्ठम् ।) वज्रचारम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

चारश्रेष्ठः, पुं, (चारः श्रेष्ठोऽत्र ।) पलाशः । शुष्ककः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य पर्याया यथा ।
“पलाशः किंशुकः पर्यो यज्ञियो रक्तपुष्पकः ।
चारश्रेष्ठो वातहरो ब्रह्मवृक्षः समिधरः” ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

चारषट्कं, स्त्री, (चाराणां षट्कम् ।) षड्विध-
चारः । यथा,—

“धारापामार्गकुटजनाङ्गुलीतिलमुष्ककैः ।
चारैरेतैस्तु मिलितैः चारषट्कादयो गणाः” ॥
इति राजनिर्घण्टः ॥

चारसिन्धुः, पुं, (चारैर्युक्तः चारप्रधानः सिन्धुर्वा ।)
लवणसमुद्रः । स तु जम्बुद्वीपस्य दक्षिणे शाक-
दीपस्य उत्तरे वर्तते । यथा,—

“भूमेरर्द्धं चारसिन्धोरुदकस्यं
जम्बुद्वीपं प्राञ्जराचार्यवर्थाः ।
अर्द्धेऽन्यस्मिन् द्वीपषट्कस्य याग्ये
चारक्षीराद्यम्बुधीनां निवेशः ॥
शाकं ततः प्राञ्जलमत्र कौशं
क्षौचश्च गोमेदकपुष्करे च ।
द्वयोर्द्वयोरन्तरमेकमेकं
समुद्रयोर्द्वीपमुदाहरन्ति” ॥

इति सिद्धान्तशिरोमणौ गोलाध्यायः ॥
चारमेलकः, पुं, (चाराणां मेलः संघः । ततः सार्थ-
कन् ।) सर्वचारः । इति राजनिर्घण्टः ॥

चाराच्छं, स्त्री, (चारेषु अच्छं निम्नलम् ।) समुद्र-
जातलवणस्य खच्छतया तथोक्तम् ।) सामुद्रलव-
णम् । इति हारावली ॥ (सामुद्रलवणशब्दे ऽस्य
गुणादिकं ज्ञेयम् ॥)

चाराष्टकं, स्त्री, (चाराणां अष्टकम् ।) अष्टप्रकार-
चारः । तद्यथा,—
“पलाशवृक्षिशेखरिचित्राकैतिलनालजाः ।
यवजः सर्जिका चेति चाराष्टकमुदाहृतम् ॥
चारा एतेऽभिना तुल्या गुल्मशूलहरा भृशम्” ॥
इति भावप्रकाशः ॥

चारिका, स्त्री, (चर् + कृन् + टाप् च ।) अत-
इत्यम् ।) क्षुधा । इति हारावली ॥

चारितः, चि, (चर् + चिच् + कर्मणि क्तः ।) अ-
भिप्रेतः । अपवादग्रन्थः । इत्यमरः ॥ (यथा,
महाभारते २ । युधिष्ठिरनारदसंवादे । ५ ।
१०५ ।

“कश्चिदर्थो विमुक्तात्मा चारितश्चौरकर्मणि ।
अट्टशस्त्रकुशलेन लोभाद्वधते शुचिः” ॥
सावितः । चारः । इति मेदिनी ॥

चारोदः, पुं, (चारं उदकं यस्मिन् । चार उदके
यस्य वा ।) उत्तरपदस्य घेत्युदकस्य उदादेशः ॥
लवणसमुद्रः । यथा, “चारोदेक्षुरोद-सरोद-
होद-क्षीरोद-दधिमण्डोद-अक्षोदाः सप्तजलधयाः
सप्तद्वीपपरिखा इवाभ्यन्तरद्वीपसमाना एकैकश्रेण
यथानुपूर्व्यं सप्तस्वपि वह्निर्द्वीपेषु पृथक् परित
उपकल्पिताः” ॥ इति श्रीभागवते ६ स्कन्धे १ खः ॥
चालनं, स्त्री, (चल् + शिच् + भावे ल्युट् ।) प्रचा-
लनम् । धौतकरणं यथा,—

“स्त्रीशूद्रौ वाद्य गित्याम्भःचालनाच्च करौष्ठयोः” ॥
इति ब्रह्मपुराणम् । इत्याहिकाचारतत्त्वम् ॥
(यथा च, मार्कण्डेयपुराणे । १६ । १६ ।
“स्नेहमूचपुरीषाष्टकप्रवाहचालनेन च ।
रहस्येवोपचारेण प्रियसम्भाषणेन च” ॥)

चालितं, चि, (चल् + शिच् + क्तः ।) कृतप्रचालनम् ।
तत्पर्यायः निष्पिक्तम् २ शोधितम् ३ मृष्टम् ४
धौतम् ५ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, मावे ।
१० । १७ ।

“अप्रसन्नमपराद्धरि पत्नौ
कोपदीप्तनुरीकृतधैर्यम् ।
चालितम् शमितम् बधुना-
न्नावितम् हृदयमधुवहः” ॥)

क्षि, क्ष्वैश्वर्ययोः । इति कविकल्पद्रुमः । (आं-परं-
सकं, श्वैश्वर्यं—अकं-अनिट् ।) क्षयति पापम् ।
इति दुर्गादासः ॥

क्षि, व ग य हिंसायाम् । इति कविकल्पद्रुमः । (आं-
क्रयां च-परं-सकं-अनिट् ।) ग, क्षिणोति । ग,
क्षिणाति । य, क्षिया । (यथा, शान्तिशतके ५ ।
“धन्यानां गिरिकन्दरोदरभुवि ज्योतिः परं
ध्यायतामानन्दभुजलं क्षिणन्ति शकुना निःशङ्कम् ॥